

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปี 2540 เป็นปีแรกที่เริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ซึ่งเป็นขณะเดียวกับที่ประเทศไทยประสบกับปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2520) เนื่องจากช่วงปี 2530 เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างรวดเร็วบนพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ไม่เข้มแข็ง โดยปี 2535 ประเทศไทยตัดสินใจเปิดเสรีทางการเงิน ซึ่งเป็นนโยบายเพื่อผลักดันการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยให้ก้าวสู่ประเทศที่มีระดับการพัฒนาสูงขึ้นทางอุตสาหกรรม จึงมีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก การดำเนินนโยบายเปิดเสรีทางการเงินควบคู่ไปกับนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ ส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถใช้นโยบายการเงินควบคุมภาวะเศรษฐกิจของประเทศได้ ผลของการเปิดเสรีทางการเงินทำให้บริษัทไทยขยายการลงทุนจนเกินความต้องการ ก่อให้เกิดหนี้สินขึ้นมากมาย โดยเฉพาะหนี้สินต่างประเทศ การขยายตัวอย่างรวดเร็วของหนี้ต่างประเทศ ประกอบกับความอ่อนแอของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข็งตัวของค่าเงินบาททำให้ไทยสูญเสียความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ และขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ความผิดพลาดในเชิงนโยบายทางการเงิน และการใช้นโยบายการคลังที่ผ่อนปรน ประกอบกับความไม่สมดุลทางเศรษฐกิจ เป็นเหตุจูงใจให้นักเก็งกำไรเห็นโอกาสเข้าโจมตีค่าเงินบาทอย่างรุนแรงจากกองทุนบริหารความเสี่ยงจากต่างประเทศ เช่น กองทุนควอนตัมฟันด์ (Quantum Fund) ที่บริหารงานโดยนายจอร์จ โซรอส (George Soros) เป็นต้น (กิตติวุฒิชัย เจริญศิริวัฒน์, เศรษฐกิจไทยปี 2535-2542) และต่อเนื่องตั้งแต่ปลายปี 2539 ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงเข้ามาปกป้องค่าเงินบาท ทำให้สูญเสียทุนสำรองระหว่างประเทศไป จนต้องประกาศลอยตัวค่าเงินบาทในวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 และขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากไอเอ็มเอฟตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2540

ผลของวิกฤตครั้งนี้ได้กระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก ส่งผลให้ค่าเงินบาทผันผวน และนำไปสู่วิกฤตเศรษฐกิจ แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จึงได้ถูกปรับเปลี่ยนขึ้นเพื่อรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยคำนึงถึงข้อตกลงกับกองทุนระหว่างประเทศ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรจากทุกส่วนของสังคมมาใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, กรุงเทพธุรกิจ, 2550)

ทางออกที่ดีที่สุดในช่วงเวลาสำคัญของประเทศไทยนั่นก็คือ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนา การที่ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายเหตุการณ์ ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมของคน โครงสร้างระบบเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่ต้องเผชิญทั้งในปัจจุบันและในอนาคต รวมถึงสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่นอกจากจะมีเป้าหมายในการพัฒนาคน ชุมชน เศรษฐกิจ ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังมุ่งให้เกิดธรรมาภิบาลขึ้นในทุกส่วนของสังคม รวมถึงการจัดการพัฒนาประเทศด้วย

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานไว้แก่พลนิกรชาวไทยมายาวนาน ทรงชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตให้แก่พลนิกรชาวไทยตลอดจนการพัฒนา และบริหารประเทศมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ เพราะทรงทอดพระเนตรเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นประชาชนทั่ว ๆ ไป บริษัท ห้างร้าน หรือแม้กระทั่งรัฐบาล ยังมีความประมาทอยู่มากในเรื่องการออมน้อย ใช้จ่ายมาก ลงทุนในสิ่งที่ไม่จำเป็น โดยเฉพาะการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศมาลงทุนในด้านต่าง ๆ ซึ่งผลตอบแทนที่ได้ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน แต่จะเน้นเรื่องการปฏิบัติตนในการดำรงชีวิต ตามที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงสอนไว้ ให้เดินในทางสายกลาง คำว่าพอเพียงไม่ได้หมายความว่าต้องอดมื้อกินมื้อ และเก็บออมให้มาก หรือใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น และเก็บออมน้อยหรือไม่เก็บเลย และไม่ได้หมายความว่าคนที่มีความดีจะไม่สามารถจัดงานเลี้ยง หรือซื้อของที่มีราคาแพงได้โดยต้องปฏิบัติตนเหมือนเกษตรกรที่ยากจน เช่น เลือกรับแต่สินค้าราคาถูก หรือเลือกรับประทานอาหารราคาถูก ๆ คนมีเงินสามารถรับประทานหรือซื้อหาของใช้ส่วนตนในราคาแพงได้ เพื่อให้มีความพอดี พอเหมาะแก่สถานะภาพทางสังคมของตน แต่เนื่องจากคนส่วนใหญ่ของประเทศยังมีความยากจนอยู่มาก และอาชีพส่วนใหญ่คือการทำเกษตรกรรม จากนโยบายของรัฐบาลบางรัฐบาลที่สนับสนุนให้ประชาชนมีการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อนำไปลงทุนในด้านต่าง ๆ นั้นหากจะวิเคราะห์นโยบายดังกล่าวนี้เป็นนโยบายที่ดี ในกรณีที่ประชาชนมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ในสิ่งที่ตนจะนำเงินไปลงทุนหรือวิธีการที่จะลงทุน แต่ปรากฏว่าเมื่อประชาชนได้เงินกู้ดังกล่าวกลับไปใช้จ่ายส่วนตัว เช่น การซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคที่ไม่จำเป็นมาใช้ เมื่อไม่มีเงินไปลงทุนย่อมไม่เกิดผลกำไร แต่จะเกิดภาระหนี้สินทดแทน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงทอดพระเนตรเห็นปัญหาดังกล่าวนี้

เสมอมา จึงทรงสอนประชาชนโดยการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เพราะเมื่อประชาชนสามารถหยุดพฤติกรรมฟุ่มเฟือยได้ก็จะสามารถสร้างแรงบันดาลใจในการที่จะคิดสร้างรายได้ให้กับครอบครัวหรือชุมชนหรือสถานประกอบการ (ธุรกิจ) ดังนั้นเมื่อครอบครัว ชุมชน และสถานประกอบการ (ธุรกิจ) มีเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ประเทศชาติโดยรวมก็จะมีเศรษฐกิจที่เข้มแข็งด้วยเช่นกัน

จะเห็นได้ว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานให้แก่ปวงชนชาวไทยได้ยึดถือปฏิบัตินี้ จะเป็นการขับเคลื่อนและการเสริมพลังในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐบาลที่มุ่งเน้นการพึ่งตนเอง และการอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน เพราะแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียงนี้ได้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมในระดับรากหญ้าให้เข้มแข็ง ในขณะที่ส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้มีเสถียรภาพในระดับระหว่างประเทศ สามารถปรับตัวเลือกรับสิ่งที่เป็นประโยชน์ และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จากทั้งภายในและภายนอกประเทศได้และนำไปสู่ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยในที่สุด

เพื่อสานต่อความคิดและเชื่อมต่อการขยายผลแนวทางการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้รวมทั้งเพื่อจุดประกายให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างจริงจัง ดังนั้นกองทัพบกจึงได้สนองพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยกำหนดกรอบนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกำลังพลและประสิทธิภาพหน่วยทหารกองทัพบก ระยะเวลา 2 หน่วยทหารพอเพียง กองทัพบกสง่างาม ประจำปี 2551 โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาลงสู่ภาคปฏิบัติ การจัดทำมีกิจกรรมลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ให้แก่กำลังพลในหน่วยทหารทั่วประเทศ เพื่อสร้างจิตสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของต่อตนเอง ครอบครัว และผู้อื่น ซึ่งได้ระบุไว้ดังนี้

1. นำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาขยายผลในหน่วยทหาร และชุมชนค่ายทหาร ให้สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม
2. ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง ให้มีความสมดุลและยั่งยืน
3. ส่งเสริม และผลักดันการจัดกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่อง
4. ส่งเสริมการเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของกำลังพลและครอบครัวให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม (กรมจเรทหารบก กันยายน, 2551, หน้า 5)

กรมพลาธิการทหารบกเป็นหน่วยขึ้นตรงของกองทัพบก มีภารกิจในการส่งกำลังสิ่งอุปกรณ์สายพลาธิการ สนับสนุนหน่วยทหารทั่วทั้งกองทัพบก ให้ได้รับสิ่งอุปกรณ์ครบถ้วนตาม

อัตราแจกจ่ายที่กำหนด และเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน จึงต้องตอบสนองนโยบายของ กองทัพบก โดยการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ของกำลังพลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้การปฏิบัติภารกิจของหน่วยมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

จากภารกิจข้างต้นกรมพลธิการทหารบกมีกำลังพลที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ ประกอบไปด้วยนายทหารสัญญาบัตร จำนวน 280 นาย นายทหารประทวน จำนวน 908 นาย ลูกจ้างประจำ จำนวน 1,605 นาย และพนักงานราชการ จำนวน 378 นาย (ข้อมูลจากสถานภาพ กำลังพลหน่วย พท.ทบ. ตัดยอดเมื่อ 30 เม.ย. 52) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ากำลังพลประเภทลูกจ้างประจำ จะมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 1,605 นาย โดยลูกจ้างประจำจำนวนนี้จะปฏิบัติภารกิจใช้แรงงาน เป็นส่วนใหญ่ มีรายได้ได้น้อย และมีภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนสูง ลูกจ้างประจำหลายรายที่ไม่มี ที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองต้องหาบ้านเช่า เนื่องจากกองทัพบกจำกัดด้วยงบประมาณจึงไม่สามารถ ก่อสร้างอาคารที่พักสนับสนุนให้กำลังพลประเภทลูกจ้างได้ จากค่าครองชีพที่สูงเกินกว่ารายได้จึง ทำให้ลูกจ้างประจำเหล่านี้ต้องกู้เงินทั้งที่เป็นสวัสดิการของหน่วยงานซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยต่ำ จนถึงกู้เงินนอกระบบที่มีอัตราดอกเบี้ยต่อเดือนสูงจนเกิดภาระหนี้สินขึ้น นอกจากนั้นยังส่งผลถึง ปัญหาในด้านอื่น ๆ ตามมาอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลธิการทหารบก เพราะหากลูกจ้างประจำซึ่งเป็นกำลังพลส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ และมีความคิดเห็นที่ดีต่อ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตแล้ว ย่อมเกิดผลดีต่อคุณภาพชีวิต และส่งผลที่ดีต่อกรมพลธิการทหารบกต่อไป ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางใน การวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของลูกจ้างประจำสังกัด กรมพลธิการทหารบกต่อไป

กล่าวโดยสรุปแม้ว่าลูกจ้างประจำเป็นกำลังพลที่ไม่ได้อยู่ในฐานะหรือมีความรับผิดชอบ ในการวางแผนนโยบายในเรื่องของการส่งกำลังบำรุง แต่หากการใช้แรงงานเป็นไปด้วยความใส่ใจและ มีความรับผิดชอบโดยไม่มีความกังวลใจจากปัญหาเศรษฐกิจที่จะทำให้ความสามารถใน การทำงานลดลง การปฏิบัติภารกิจของกรมพลธิการทหารบกในภาพรวมก็จะสามารถบรรลุ เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามในการวิจัย

1. ลูกจ้างประจำสังกัดกรมพลาธิการทหารบก มีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างไร
2. ลูกจ้างประจำสังกัดกรมพลาธิการทหารบก มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับใด
3. ลูกจ้างประจำสังกัดกรมพลาธิการทหารบกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันหรือไม่
4. ลูกจ้างประจำสังกัดกรมพลาธิการทหารบกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันหรือไม่
5. ความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของลูกจ้างประจำสังกัดกรมพลาธิการทหารบกหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลาธิการทหารบก
2. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลาธิการทหารบก
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลาธิการทหารบก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลาธิการทหารบก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลาธิการทหารบก

สมมติฐานของการวิจัย

1. ลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลาธิการทหารบกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน
2. ลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลาธิการทหารบกที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

3. ความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลธิการทหารบก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลธิการทหารบก

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของลูกจ้างประจำ

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพสมรส
- อายุราชการ
- ระดับการศึกษา
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

2.1.2 ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลธิการทหารบก ได้แก่

- ระดับบุคคลและครอบครัว
- ระดับหน่วยงานและสังคม

3. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ลูกจ้างประจำ สังกัดกรมพลธิการทหารบก ที่บรรจุในหน่วยขึ้นตรงของกรมพลธิการทหารบก จำนวน 1,605 นาย โดยประชากรที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างมีจำนวน 320 นาย โดยใช้สูตรการคำนวณจำนวนตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane)

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดในปัจจุบันที่ยังปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่
ณ กรมพลาธิการทหารบก

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับจากกองทัพบก รวมทั้งเบี้ยเลี้ยง เงินพิเศษ
ต่าง ๆ ที่ได้รับในแต่ละเดือนก่อนหักค่าใช้จ่าย

รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตใน
หนึ่งเดือน

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจของลูกจ้างประจำ
สังกัดกรมพลาธิการทหารบก ในเนื้อหาสาระ องค์ประกอบ วิธีการ และคุณลักษณะของปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง

ด้านบุคคลและครอบครัว หมายถึง ลูกจ้างประจำสังกัดกรมพลาธิการทหารบก
นำแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตโดยการลด ละ เลิก กิจกรรม
ฟุ่มเฟือย เช่น ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ซื้อมวย รวมทั้งการประหยัดอดออม และใส่ใจดูแลสุขภาพของ
ตนเองและสมาชิกในครอบครัว

ด้านสังคม หมายถึง ลูกจ้างประจำสังกัดกรมพลาธิการทหารบกมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
และมีน้ำใจแก่เพื่อนร่วมงาน ใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างคุ้มค่า และประหยัดอีกทั้งเป็นบุคคลหนึ่ง
ที่เผยแพร่ประโยชน์ของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง